

har gjort sig nogen klar Tanke om, hvad man egentlig vil og egentlig praktisk talt kan tænke at gennemføre. Det er nemt nok at staa op paa Talerstolen her, det er ogsaa let nok at staa op ved Vælgermøder under Valgkampen og tale om, at man har villet nedskære Statens Budget med 25 pCt. Men Kendsgerningerne viser, at man paa mange Omraader absolut modsætter sig Nedsættelser, at man paa andre Omraader er ude af Stand til at foretage Nedsættelser paa Grund af selve Budgettets Opstilling, og at man, hvis man vil igennem med de 25 pCt. som Gennemsnit, kommer til at nedskære indtil 50 pCt. paa de Budgetter, der bliver tilbage, og som er til at røre ved.

Der er to store Udgiftsposter paa Budgettet, Indenrigsministeriets og Socialministeriets. Hvis man vil anvende de 50 pCt. Nedskæring her, saa vil det naturligvis virke kraftigt, men det bliver ogsaa de eneste store Poster, som bliver tilbage, naar vi undtager det, som vi ikke maa røre ved, eller som visse Partier ikke vil røre ved. Der bliver i Virkeligheden ikke andet tilbage, og saa maa det jo blive Socialministeriets og Indenrigsministeriets Budgetter, det gaar ud over. Saaledes bliver altsaa Resultatet, hvis man vil give sig til at undersøge talmæssigt de Nedskæringskrav, der er fremsat, og hvis man tænkte sig Muligheden af, at de blev gennemført; men en saadan Mulighed har sikkert ærede Medlemmer, som har fremsat disse Tanker, neppe en Gang selv tænkt sig.

Nej, maa jeg have Lov til at rose det ærede Medlem Hr. Korsgaard for hans nøgterne Betragtninger over dette Spørgsmaal. De Betragtninger, jeg her tænker paa, er dog ikke Betragtninger, det ærede Medlem har fremsat her i Tinget, men det er de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte i en Artikel i et konservativt Blad en Gang i Sommer. Det ærede Medlem skrev dér om Mulighederne for Nedsættelser paa Statens Budget meget rigtigt: Der er tre store Hovedomraader, hvor der virkelig er finansiell Mulighed for store Beparelser. Det ene er Lønningsomraadet, det er Tjenestemandslønningerne. Det er saa store Summer, at hvis man kunde tænke sig en betydelig Procentnedsættelse her, saa vilde det batte noget. Det er

dernæst de sociale Udgifter, som ogsaa paa Finansloven betyder meget store Summer, og som der kunde tjenes meget paa, hvis man vilde foretage radikale Nedsættelser. Og det er endelig de militære Udgifter, og, tilføjede det ærede Medlem i sin Konklusion af denne Opstilling, det er jo herom, Striden maa komme til at staa, naar der skal være virkelig Tale om Nedsættelser paa Statsbudgettet.

Jeg maa sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem i denne Opstilling af det politiske Problem. Saaledes ligger det. Vi kan nedskære paa de militære Udgifter, hvis man vil opnaa store Beløb dér; vi kan nedskære paa Tjenestemandslønningerne, saaledes som Venstre vil, det er ogsaa store Beløb, der kan opnaas dér, og vi kan endelig vende os til det tredje Omraade, som der var Tale om, de sociale Udgifter, hvis ens Ønske om at nedskære skal gaa ud over disse Udgifter.

Det er noget uklart, hvorledes de forskellige Partier nu stiller sig til dette her paa Rigsdagen. En saa klar Tagen Standpunkt til disse Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde i Sommer, har jeg ikke mærket her paa Rigsdagen. De Konservative og Venstre modsætter sig absolut Nedsættelser paa Militærbudgetterne; der er altsaa ingen Udvej for at komme frem dér. Paa Lønningsbudgetterne ønsker Venstre Nedskæring. Hvad de Konservative ønsker, er man ikke helt klar over, men jeg gaar dog ud fra, at de endnu ikke er naaet helt over til Nedskærings-synspunktet, selv om de antydede, som det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde forleden Dag, at de i hvert Fald i første Linie vilde gaa imod Nedskæring, men det ærede Medlem sagde ikke noget om, hvad der vilde ske, naar Kampen skulde føres over i anden Linie. Jeg gaar dog ud fra, at det konservative Folkeparti i hvert Fald endnu ikke har taget Beslutning om, at de vil være med til Nedskæring paa Tjenestemandslønningerne. Saa bliver der for det konservative Folkeparti kun een stor Gruppe tilbage at gaa til Nedskæring paa, nemlig de sociale Udgifter.

For Venstres Vedkommende ligger Forholdet saaledes, at de ikke ønsker at nedskære paa de militære Udgifter, men derimod ønsker at nedskære Tjeneste-